

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/79/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010549
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3118010549.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti odsúdenému C. H., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom v V., A. XXXX/X, okres V., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, pre trestný čin zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Tr. zákona a iné, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 08. augusta 2018 prejednal sťažnosť odsúdeného C. H. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 30. mája 2018, sp. zn. 1Pp/66/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného C. H. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 30. mája 2018 pod sp. zn. 1Pp/66/2018 zamietol podľa § 415 odsek 1 Tr. poriadku s poukazom na § 66 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona ako nedôvodný návrh odsúdeného C. H. na jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol právoplatne uložený rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 08. marca 2012 pod sp. zn. 23T/1/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 15. mája 2012 pod sp. zn. 1To/25/2012 podľa § 188 odsek 1 Tr. zákona, ako trest úhrnný, vo výmere 8 (osem) rokov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ďalej, ktorý mu bol právoplatne uložený rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 06. decembra 2011 pod sp. zn. 3T/207/2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 15. marca 2012 podľa § 364 odsek 1 Tr. zákona, ako trest úhrnný vo výmere 10 (desať) mesiacov, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pričom právoplatným uznesením Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 19. novembra 2014 pod sp. zn. 3Nt/75/2014 bol u odsúdeného zmenený spôsob výkonu trestu tak, že na ďalší výkon trestu odňatia slobody bol odsúdený C. H. preradený z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd svoje rozhodnutie na podklade vykonaných dôkazov v podstate odôvodnil nespĺnením materiálnych zákonných podmienok v zmysle § 61 odsek 1 Tr. zákona, teda že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nepreukazuje adekvátny stupeň polepšenia a u odsúdeného nie je ani reálny predpoklad vedenia riadneho života po podmienenom prepustení, keďže je u neho vysoké riziko recidívy páchania trestnej činnosti, vzhľadom na opakované odsúdenia (až 11-krát).

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, t. j. v zákonnej trojdňovej lehote podal odsúdený C. H. sťažnosť. V jej písomnom odôvodnení poukázal na to, že podľa jeho názoru spĺňa materiálne podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, keď bol vo výkone trestu preradený z prísnejšieho ústavu na výkon trestu do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu a pritom nikdy nebol disciplinárne potrestaný. Je síce pravdou, že jeho správanie vo výkone trestu nebolo vždy na požadovanej úrovni, keď konal skratovo, ale neskôr sa jeho správanie zlepšilo a preto sa nestotožňuje s hodnotením riaditeľa ústavu. Ďalej uviedol, že je tiež pravdou, že bol v minulosti

11- krát súdne trestaný, ale všetky tresty vykonal a tieto odsúdenia považuje za „premlčané“, na čo by súd nemal už prihliadať. Ďalej poukazoval i na svoje odsúdenie za lúpež, ktorú si jeho priateľka vymyslela a tiež i nato, že okresný súd je voči nemu zaujatý, keď mu vyčíta jeho trestnú minulosť, pričom návrh na podmienené prepustenie podal opakovane potom, čo mu sudca JUDr. H. prisľúbil, že ak návrh vezme späť a podá ho neskôr, podmienenčne ho prepustí. Ďalej uviedol, že na slobode by chcel zvyšok svojho života tráviť so svojou rodinou, pomáhať svojej chorej matke, byť jej oporou a zamestnať sa. Aj z tohto dôvodu si podával žiadosť o premiestnenie do iného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ktorý je bližšie k jeho bydlisku, ale táto jeho žiadosť bola zamietnutá s odporúčením, aby si podal návrh na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a podmienenčne ho prepustil z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 21. júna 2018, na neverejnom zasadnutí dňa 08. augusta 2018 preskúmal v zmysle § 192 odsok 1 Tr. poriadok správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného C. H. nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval vecne správne, keď návrh odsúdeného C. H. na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol. Správne zistil, že odsúdený kumulatívne (súčasne) nespĺňa všetky tri zákonné podmienky pre to, aby mohol byť podmienenčne prepustený, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení (z nich najmä nedôsledné plnenie programu stanoveného zaobchádzania, iba čiastočne kritický postoj odsúdeného k spáchanej trestnej činnosti, najmä však sklony k páchaniu trestných činov - opakujúce sa viacnásobné odsúdenia aj potom, čo už bol v minulosti podmienenčne prepustený a z nich vyplývajúce príliš vysoké riziko recidívy a nepriaznivá resocializačná prognóza na základe vysokého rizika sociálneho zlyhania) nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako predpokladá, resp. vyžaduje ustanovenie § 66 odsok 1 Tr. zákona. Napadnuté uznesenie je vecne správne a v súlade so zákonom podrobne odôvodnené, preto krajský súd, keďže po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, na tieto vecne správne dôvody v podrobnostiach len poukazuje. K námietke odsúdeného, že súd by nemal prihliadať na odsúdenia z minulosti krajský súd uvádza, že práve odsúdenia osoby, ktorá sa domáha podmienenčného prepustenia, musí vždy brať do úvahy z hľadiska hodnotenia sklonov odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, pri zvažovaní naplnenia tretej materiálnej zákonnej podmienky, t. j. pri hodnotení predpokladu vedenia riadneho života odsúdenej osoby po prípadnom podmienenčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd tiež považuje za potrebné navyše zdôrazniť, že hoci odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody sa začal javiť pozitívne v smere plnenia si svojich povinností, očakáva sa však vzhľadom na jeho doterajšiu trestnú minulosť od neho väčšia aktivita preto, aby bolo hodnotenie jeho nápravy počas doterajšieho výkonu trestu presvedčivejšie, o čom svedčí obsah jeho hodnotenia riaditeľom ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Preto krajský súd nepovažuje naplnenie druhej zákonnej podmienky, t. j. preukázanie adekvátneho stupňa polepšenia u odsúdeného, za dostatočné.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov nepovažoval sťažnosť odsúdeného C. H. za dôvodnú, neakceptoval ju a podľa § 193 odsok 1 písm. c) Tr. poriadku ju preto zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.